

University of the Pacific Scholarly Commons

All Works by Eneström Number

Euler Archive

1744

De fractionibus continuis dissertatio

Leonhard Euler

Follow this and additional works at: https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works Record Created:

Recommended Citation

2018-09-25

Euler, Leonhard, "De fractionibus continuis dissertatio" (1744). *All Works by Eneström Number*. 71. https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works/71

This Article is brought to you for free and open access by the Euler Archive at Scholarly Commons. It has been accepted for inclusion in All Works by Eneström Number by an authorized administrator of Scholarly Commons. For more information, please contact mgibney@pacific.edu.

DE

FRACTIONIBUS CONTINUIS.

DISSERT ATIO.

AVCTORE
Leonh. Euler.

ζ. r.

Arii in Analysin recepti sunt modi quantitates, quae alias difficulter assignari queant, commode exprimendi. Quantitates scilicet irrationales et transcendences, cuiusmodi sunt logarithmi, arcus circulares, aliarumque curnarum quadraturae, per series infinitas exhiberi solent, quae, cum terminis constent cognitis, valores illarum quantitatum satis distincte indicant. Series auiem istae duplicis sunt generis, ad quorum prius pertinent illae series, quarum termini additione subtractioneue sunt connexi; ad posterius vero referri possunt eae, quarum termini multiplicatione coniunguntur. Sic vtroque modo area circuli, cuius diameter est = 1, exprimi solet; priore nimirum area circuli aequalis dicitur $1-\frac{1}{3}$ $\frac{1}{5} - \frac{1}{7} + \frac{1}{5}$ etc. in infinitum; posteriore vero modo eadem area aequatur huic expressioni 2.4 4.6.6.8.8.10.10 etc. in in_ Ouarum serierum illae reliquis merito praeseruntur, quae maxime convergant, et paucissimis sumendis terminis valorem quantitatis quaesitae proxime praebeant.

§. 2. His duobus serierum generibus non immerito superaddendum videtur tertium, cuius termini continua diui-

divisione inter se connectuntur, quas series propterea fractiones continuas appellare conueniet. Minus quidem vsitatum est hoc serierum genus duobus reliquis; sed non solum aeque distincte valorem quantitatis, quam exprimit, ob oculos ponit, verum etiam perquam est aptum ad valorem illum proxime inueniendum. Tam parum autem hoc serierum genus etiamnum est excultum, vt praeter vnam vel alteram huius generis seriem iam cognitam, nequidem methodus habeatur vel huiusmodi serierum veros valores inueniendi vel datas quantitates transcendentes in tales expressiones convertendi. Cum igitur iam pridem in his fractionibus continuis examinandis laboratierim, atque plura cum ad earum víum tum inuentionem pertinentia non parui momenti observauerim, ea hic exponere constitui, quo aliis viam easdem tractandi planiorem essicerem. Quamuis enim nondum ad completam huius doctrinae theoriam pertigerim, tamen haec, quae magno labore elicui, infigne adiumentum allatura esse confido, ad istam doctrinam magis perficiendam.

\$. 3. Quo igitur, quid nomine fractionum continuarum intelligam, clarius percipiatur, amplissimum earum exemplum ante omnia exhibeo:

emplum ante omnia exhibeo:
$$a + \frac{\alpha}{b + 6}$$

$$c + \frac{\gamma}{d + \delta}$$

$$e + \epsilon$$

$$f + \text{etc.}$$

$$N 2$$

ex quo scribendi modo quilibet significationem huius expressionis facile cognoscet. Quantitas scilicet haec constat duobus membris numero integro a et fractione cuius numerator est a, denominator vero iterum ex duobus compositus est membris integro nimirum b et fractione cuius numerator est e, denominator vero rursum duobus consistit membris integro vide, licet c et fractione vt ante: sicque porro in infinitum. Duplices hic occurrunt quantitates, quas etiam litteris ex latino et graeco alphabeto desumtis distinxi; Harum quantitatum eas, quas etiam graecis litteris denotaui numeratores appellabo, quia fractionum sequentium numeratores reuera constituunt; reliquas vero quantitates latinis litteris expressa ad distinctionem omnes denominatores vocabimus; omnes enim praeter primam reuera sunt partes denominatorum.

§. 4. Primus, qui, quantum mihi constat, huius-modi fractionem continuam protulit, erat Vicecomes Brouncker, qui post communicatam secum Wallisii quadraturam circuli, eandem expressionem ita commutanit, vt asseueraret, aream circuli se habere ad quadratum diametri vti 1 ad

$$\frac{1}{2+9}$$
 $2+25$
 $2+49$
 $2+81$
 $2+etc.$

vbi

voi numeratores sunt quadrata numerorum imparium, denominatores vero 2. Qua autem via Brounckerus in
hanc expressionem inciderit, non constat, atque merito
foret dolendum, si eius methodus periisset; cum non sit
dubitandum, quin eadem methodo plura praeclara in hoc
genere exhiberi possent. Wallisus quidem, dum hanc fractionem recenset, ipse demonstrationem concinnare est
conatus, quae autem minus est genuina, atque penitus ab
auctoris methodo diuersa esse videtur. Wallisus autem
hanc totam inuentionem derivat ex sequente theoremate
quod sit:

quod no.

$$a^2 = (a-1) + 1$$
 $2(a-1) + 9$
 $2(a+1) + 9$
 $2(a-1) + 25$
 $2(a-1) + 25$
 $2(a-1) + 25$
etc.

cuius veritatem per inductionem satis confirmat, sed, quod caput est, analysin non affert, qua ad hoc theorema sit peruentum.

Modi fractione continua valor eius vero proximus potest determinari, quin et limités definire licet, intra quos verus valor contineatur, vt, si quadratura quaepiam vel alia quantitas transcendens hoc modo suerit expressa, facili negotio ea ipsa proxime assignari queat. Ostendam hoc ex generali fractionum continuarum forma:

$$\frac{a+\alpha}{b+6}$$

$$\frac{a+\beta}{a+\delta}$$

in qua omnes quantitates ingredientes affirmativas pono. Apparet autem valorem vero propinquum obtineri, fi fractio continua alicubi abrumpatur, atque eo propiorem valorem inuentum iri, quo longius fractio continuetur, Ita sumendo tantum a habebitur valor minor vero, cum annexa fractio tota negligatur. Sumendo autem $a + \frac{\alpha}{h}$, valor habebitur maior vero, quia in fractione Sin autem sumatur denominator b est insto minor.

$$a + \alpha$$
 $b + \epsilon$

habebitur iterum valor iusto minor ob fractionem $\frac{g}{c}$, indeque denominatorem $b + \frac{g}{c}$ nimis magnum. Atque hoc modo fractionem continuam successiue abrumpendo alternatiue valores iusto maiores et minores prodibunt; vnde quamtumuis prope ad verum

5. 6. Sequens igitur habebitur expressionum series:

§. 6. Sequens igitur habebitur expressionum
$$a$$
, $a+\alpha$, etc.

fractionis continuae valorem accedere licebit.

qua-

quarum, quae sunt ordine impares, vt prima, tertia, quinta, etc. minores sunt vero fractionis continuae valore: pares autem erunt maiores eodem. Quare cum terminus tertius maior sit primo, quintus maior tertio et ita porro; termini impares crescendo tandem verum fractionis coutinuae valorem attingent; termini pares vero, qui continuo decrescunt, decrescendo tandem ad verum fractionis continuae valorem descendent. Si autem hae expressiones in fractiones simplices transmutentur, sequens prodibit earundem expressionnm series:

 $\frac{a}{7}$; $\frac{ab+\alpha}{b}$; $\frac{abc+\alpha c+\beta a}{bc+\beta}$; $\frac{abc+\alpha c+\beta a}{bcd+\beta d+\gamma b}$ quae fi attentius inspiciatur, facile colligetur lex, qua istitermini progrediuntur; cuiusque ope sine operosa fractionum illarum compositarum reductione has fractiones, quousque libuerit, continuare licet. Nimis quidem hae fractiones statim siunt prosixae; sed in exemplis quibus hae litterae numeris experimentur, perquam commode haec series continuatur.

§. 7. Lex autem progressionis harum fractionum existequente schemate clare percipietur:

a b c d e

$$\frac{1}{6}; \frac{a}{1}; \frac{ab+\alpha}{b}; \frac{abc+\alpha c+6a}{bc+6}; \frac{abcd+\alpha cd+6ad+\gamma ab+\alpha \gamma}{bcd+6d+\gamma b}$$
 $\alpha \beta \gamma \delta \varepsilon$

Scilicet his fractionibus supra scripti sunt denominatores fractionis continuae, infra vero numeratores tanquamindices; ipsis autem fractionibus praesixa est fractio ; quippe quae ex ipsa lege mox declaranda in hunc locum pertinet.

fractionis numerator per indicem supra scriptum multiplicatus vna cum numeratore praecedentis fractionis per sum infra scriptum indicem multiplicato praebeat numeratorem sequencis fractionis: Atque eodem modo cuiusque fractionis denominator per indicem suum supra positum multiplicatus vna cum denominatore praecedentis fractionis per indicem suum infra scriptum multiplicato praebeat denominatorem suum infra scriptum multiplicato praebeat denominatorem fractionis sequentis. Lex quidem haec ex ipsa inspectione harum fractionum, si viterius continentur, facile observatur; sed eadem etiam ex ipsa fractionum continuarum natura deduci potest: quam demonstrationem autem hic apponere supersuum iudico.

§. 8. Si istarum fractionum differentiae capiantur, subtrahendo quamque a praecedente, sequens orietur series:

$$\frac{1}{b} - \frac{\alpha \varepsilon}{1.b} + \frac{\alpha \varepsilon}{b(ba + \varepsilon)} - \frac{\alpha \varepsilon \gamma}{(bc + \varepsilon)(bcd + \varepsilon d + \gamma b)} + \text{ etc.}$$

cuius numeratorum progressio per se est manisesta, denominatores vero ex binis denominatoribus praecedentibus sormantur. Cum igitur superioris seriei vltimus terminus, qui verum fractionis continuae valorem exhibet, componatur ex primo, quem reiecto so sumamus a, et omnibus differentiis, erit verus fractionis continuae propositae valor =:

$$a \rightarrow \frac{a + b}{b(bc + 6)} \rightarrow \frac{a + b + b}{(bc + 6)(bcd + 6d + \gamma b)} - \frac{a + \gamma b}{(bcd + 6d + \gamma b)(bcde)}$$
 etc.

Habemus adeo seriem infinitam primi generis, cuius termini additione et subtractione inter se coniunguntur, valori fractionis continuae propositae aequalem; haecque series valde

valde conuergit, atque ad valorem illum proxime inueniendum admodum est apta. Si bini termini coniungantur alternationis signorum euitandae causa, reperietur eadem fractio continua aequalis sequenti seriei:

 $a + \frac{\pi c}{(bc + 6)} + \frac{\pi c}{(bc + 6)(bcde + 6de + \gamma be + \delta bc + 6\delta)} + \text{etc.}$ cuius numeratorum et denominatorum lex ex superiore sponte se prodit. Vehementer autem haec series conuergit, atque eius ope citissime vero proxima summa inueniri potest.

§. 9. Quo magis igitur haec series vltima inuenta conuergit, eo magis etiam ipsa fractio continua conuergere censenda est; quia datus terminorum seriei numerus dato fractionum numero fractionis continuae respondet. Perspicuum ergo est fractionem continuam eo magis conuergere, quo minores sint eius numeratores α , ξ , γ , etc. maioresque denominatores a, b, c, etc. Omnes autem hos numeros tam numeratores quam denominatores integros ponere licet; nam si essent fracti per noram fractionum reductionem in integros transmutari possent, singularum scilicet fractionum numeratores et denominatores per eundem numerum multiplicando, Positis ergo omnibus numeris tam α , \mathcal{E} , γ , etc. quam a, b, c, etc. integris fractio continua maxime conuerget, si omnes numeratores a, E, y, etc. aequentur vnitat; deinde vero conuergentia eo erit maior, quo maiores fuerint denominatores a, b, c, d, etc. Vnitate scilicet numeratores minores esse nequeunt, si enim alicubi numerator esset = 0; ibidem fractio continua abrumperetur, foretque fractio finita. Idem quoque accidit, fr denominatorum aliquis Tom. IX.

quis fiat = 0, ibidem enim pariter fractio continua abrumpetur atque in fractionem finitam transibit.

5. 10. Si igitur sequens proposita sit fractio continua, cuius omnes numeratores sint vnitates:

$$\frac{a+1}{b+1}$$

$$\frac{a+1}{c+1}$$

$$\frac{a+1}{e+1}$$

$$f+\text{etc.}$$

ad eius valorem appropinquabunt fractiones sequentis serici

a b c d e
$$\frac{ab-1}{b}$$
; $\frac{abc+c+a}{bc+1}$; $\frac{abc+c+a}{bcd+d+b}$

quae series ope vnicae indicum a, b, c, d, etc. progresfionis continuatur. Scilicet cuiusque fractionis tam numerator quam denominator per indicem multiplicatus et praecedentis fractionis numeratore et denominatore respective auctus, dabit numeratorem et denominatorem sequentis fractionis. Valor deinde huius fractionis continuae aequabitur summae sequentis seriei:

$$a + \frac{1}{1.b} - \frac{1}{b(bc+1)} + \frac{1}{(bc+1)(bcd+d+b)} + \frac{1}{(bcd+d+b)(bcde)}$$
 etc.

vel summae huius, in quam ista transmutatur

cuius.

cuius seriei denominatores formantur ex alternis denominatoribus seriei fractionum superioris; ideoque facile continuantur.

§. II. Si in tali fractione continua, cuius numeratores omnes sunt vnitates, denominatores suerint numeri fracti, expediet talem fractionem continuam in aliam transformare, in qua tam numeratores quam denominatores sint numeri integri. Ita si huiusmodi proposita esset fractio continua.

$$\frac{a+1}{\frac{b}{B}+1}$$

$$\frac{\frac{c}{C}+1}{\frac{d}{D}+1}$$
etc.

haec tollendis fractionibus particularibus transmutabitur in sequentem formam:

entem formam:
$$a + B$$

$$b + BC$$

$$c + CD$$

$$d + DE$$

$$e + etc.$$

Simili modo vicissim quaeuis siractio continua in aliam transmutari potest, cuius omnes numeratores sint vnitates, denominatores vero numeri fracti, erit scilicet:

$$\begin{array}{c|c}
a+\alpha & =a+1 \\
\hline
a+\gamma & =a+1 \\
\hline
a+\epsilon & =a+1$$

quae posterior forma ex priore facile formatur.

§. 11. Cum igitur data fractione continua eius valor vel verus ipse, si quidem fractio abrumpatur, vel vero proximus per fractionem ordinariam exhiberi queat; vicissim quoque fractio ordinaria in fractionem continuam. transformari poterit. Quae transmutatio quomodo sit instituenda in fractionibus continuis, quarum numeratores. omnes fint vnitates, denominatores vero numeri integri, primum ostendam. Omnis autem fractio finita, cuius numerator et denominator sunt numeri integri finiti in huiusmodi fractionem continuam transformatur,, quae alicubi abrumpitur; fractio autem cuius numerator et denominatorsunt numeri infinite magni, cuiusmodi dantur pro quantitatibus irrationalibus et transcendentibus, in fractionem vere continuam et in infinitum excurrentem transibit. talem fractionem continuam inueniendam sufficiet denominatores tantum assignasse, cum numeratores omnes vnitates esse ponamus. Hi vero inuenientur inter numeratorem et denominatorem fractionis propositae eandem operationem instituendo, quae ad maximum earum communem dinisorem inuestigandum institui solet. Numerator scilicet per denominatorem dinidatur, et per residuum ipse denominator, et ita porro semper per residuum praecedens dinisor. Quoti vero ex hac continuata dinisone orti erunt denominatores fractionis continuae quaesiti.

s. 12. Sic si haec proposita sit sractio $\frac{R}{B}$ in fractionem continuam transmutanda, cuius omnes numeratores sint vnitates; diuido A per B, sitque quotus a et residuum C, per hoc residuum C diuidatur praecedens diuisor B, sitque quotus b residuumque D, per quod C diuidatur et ita porro donec ad residuum = 0, quotumque infinite magnum perueniatur. Operatio autem haec sequenti modo repraesentatur.

$$\begin{array}{c|c}
B \mid A \mid \alpha \\
\hline
C \mid B \mid b \\
\hline
D \mid C \mid c \\
\hline
E \mid D \mid d \\
\hline
F \mid E \mid \epsilon \\
\hline
G \text{ etc.}$$

Hac igitur operatione inueniuntur quoti, a, b, c, d, e, etc. quibus cognitis erit

cognitis erit
$$\frac{A}{B} = a + \frac{r}{b+1}$$

$$\frac{c+1}{c+1}$$

$$e+etc.$$

fi enim fit refiduum G=0, erit $e=\frac{E}{F}$ atque $\frac{r}{e}=\frac{E}{E}$ hincque porro $d+\frac{r}{e}=d+\frac{F}{E}=\frac{D}{E}$; ac $\frac{r}{d+\frac{r}{e}}=\frac{E}{D}$;

$$e + \frac{\mathbf{I}}{d + \mathbf{I}} = e + \frac{\mathbf{E}}{\mathbf{D}} = \frac{\mathbf{C}}{\mathbf{D}}$$
. Hocque modo vsque ad ini-

tium ascendendo fractio continua reperietur $=\frac{A}{B}$.

§. 13. Si in fractione $\frac{A}{B}$ fuerit A < B tum primus quotus a erit $\equiv 0$, refiduumque primum $\equiv A$, ita vt tum B per A dividi debeat. Hoc ergo casu erit

$$\frac{A}{B} = \frac{1}{b+1}$$

$$\frac{A}{c+1}$$

$$e + etc.$$

Casu autem quo A B vnicus in fractione continua predibit terminus, si ratio inter A et B suerint multipla; duobus autem consistet fractio continua denominatoribus, si ratio A: B pertinuat ad genus rationum superparticularium, plures vero aderunt denominatores, si ratio A: B ad genus superpartientium referatur. Reuera autem fractio continua in infinitum excurret, si ratio A ad B non suerit vt numeri ad numerum, sed vel irrationalis vel transcendens. Ad huiusmodi autem expressiones in fractiones continuas transmutandas, oportet vt numeris rationalibus sint expositae saltem vero proxime, quemadomo-

admodum hoc fieri solet per fractiones decimales. Tales igitur expressiones si habeantur, modo praescripto stactiones continuae formabuntur.

§. 14. Cum autem fractio vel alia expressio in huius modi fractionem continuam fuerit conuersa, tum eius expressionis valor proximus modo §. 10. exposito poterit assignari. Vti si inuenta suerit haec expressio.

$$\frac{A}{B} = a + \frac{I}{b + I}$$

$$\frac{c + I}{d + I}$$

$$e + \text{etc.}$$

atque ex denominatoribus a, b, c, d, etc. formetur lequens fractionum teries

$$a \ b \ c \ d \ e$$

$$\frac{x}{6}; \frac{a}{1}; \frac{ab+1}{b}; \frac{abc+c+a}{bc+1}; \frac{abcd+cd+ad+ab+r}{bcd+a+b} \text{ etc.}$$

hae fractiones proxime aequales erunt expressioni $\frac{\Lambda}{B}$, eoque minus distabunt, quo remotiores suerint a prima. Ita autem quaelibet harum fractionum erit comparata, vt alia per numeros non maiores exhiberi nequeat, quae propius ad valorem $\frac{\Lambda}{B}$ accederet. Hoc itaque modo sequens problema commode soluetur: Datam fractionem ex magnis numeris constanten in simpliciorem convertere, quae ad illam propius accedat, quam peri potest numeris non maioribus. Problema hoc Walissus magno studio pertractanti, solutionem vero dedit vehementer operosam atque difficilem.

III DE FRACTIONIBUS CONTINUIS.

problematis auccommodandam, sit proposita fractio 555, quae secundum Metium rationem peripheriae ad diametrum proxime exprimit; quaeramus igitur fractiones minoribus numeris constantes ab ista fractione tam parum discrepantes, quam sieri potest. Divido ergo 355 per 113 atque inuenio

$$\frac{355}{113} = 3 + \frac{1}{5} + \frac{1}{12}$$

vnde formo sequentes fractiones:

3,	7.	1 δ,	
1	3	22	355
<u>~</u> ,	<u> </u>	$\frac{1}{7}$,	113

fractiones ergo $\frac{3}{7}$ et $\frac{22}{7}$ propius ad fractionem $\frac{355}{113}$ accedunt, quam vllae aliae numeris non maioribus compositae; erit autem altera $\frac{22}{7}$ maior, altera $\frac{3}{1}$ minor quam proposita, vti iam supra in genere annotauimus. Has fractiones principales appellare liceat, nam praeter has assignari possunt aliae minus principales quaesito aeque satisfacientes; scilicet vti fractio $\frac{22}{7}$ ex praecedentibus cum indice 7 est formata, ita minus principales eodem modo formabuntur, loco 7 minores numeros singulos substituendo.

§. 16. Si autem ratio peripheriae ad diametrum exactior accipiatur, diuisioque continua vri est praeceptum instituatur, sequens quotorum series prodibit 3, 7, 15, 1,292,

1, 292, 1, 1, 1, 2, 1, 3, 1, 14 etc. ex quibus sequenti modo fractiones simpliciores eruentur.

3,	7,	I5,	Ι,	292,		ı,			
I O	$\frac{3}{1}$;	$\frac{22}{7};$	$\frac{333}{106}$;	$\frac{355}{113};$	_	0399 <u>3</u> 33102	princij	ales.	
	$\frac{2}{1}$,	19 ;	311;	· · · · ·		03638	minus	princip	ales.
	<u>:</u> ;	$\frac{16}{5}$;	$\frac{289}{92}$:	٠ –	328 3 32876	٠		•
		$\frac{13}{4}$;	267 85		, ,	$\frac{102928}{32763}$		•	•
,	* *	; <u>10</u> ;	$\frac{245}{78}$	·		etc.			
-		; 7/2	$\frac{223}{71}$			ਂ -		F	1
		; <u>4</u>	$\frac{201}{64}$		-		•		

Hoc igitur pacto duplices fractiones nacti sumus, quarum aliae nimis sunt magnae, aliae nimis paruae; nimis magnae scilicet sunt, quae sub indicibus 3, 15, 292, etc. continentur, reliquae nimis sunt paruae. Atque hinc sacile integram tabulam Wallistanam condere licet, quae omnes complectitur rationes ad veram peripheriae ad diametrum rationem propius accedentes, quam sieri potest numeris non maioribus.

etc.

Tom. IX.

6. 17. Hac etiam methodo definire licebit rationers constitutionis annorum bissextilium, quo annorum initia perpetuo in eandem tempestatem incidant. Pendet haec determinatio a quantitate anni tropici, quam iuxta accuratissimas observationes ponam 365 d. 5 b. 49" 8". Excessis ergo supra 365 dies erit 5. b., 49' 8", qui si aequaretur quartae diei parti, tuto semper quartus quisque annus bissexulis constituerent; sed cum iste excessus minor fit 6 horis, numerus annorum bissextilium minor debet accipi; quod cognoscetur ex ratione 24 h. ad 5 h. 49", 8" seu ex fractione 21600, ex qua sequitur in internallo 21600 annorum tantum 5237 annos bissextiles constitui oportere. Cum autem haec periodus nimis sit magna, minores obtinebimus periodos, fractiones minoribus numerisconstantes inuestigando, quae proxime fractioni 21600 sint acquales. In hunc finem sequentem divisionem instituot

5237 21600 20948	4		· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
652	5237 5216		
	21	652	3:E
	14.6%	65 T	· · ·
		I	21 21

Lam ex quotis inventis 4, 8, 31, 21, qui erunt denominatores fractionis continuae, sequentes formentur fractiones

$$\frac{1}{2}, \frac{4}{1}, \frac{33}{8}, \frac{1027}{249}, \frac{21600}{5237}$$

H

Harum fractionum secunda 4 station dat rationem calendarii Iuliani, quo quartus quisque annus ponitur bissextilis. Propius ergo scopus attingeretur, si annis 33 tantum 8 anni bissextiles collocarentur; ex fractione tertia. Cum autem expediat pro annorum periodo numerum pariter parem habere, sumamus fractiones minus principales quartae respondentes, quae habeant numeratores per 4 divisibiles; quae erunt.

quarum tertia $\frac{400}{97}$ ad computum calendarii est commodissima. Apparet autem ex ea, internallo annorum 400 tantum 97 annos bissextises constitui debere; seu tres annos hoc internallo, qui in calendario Inliano bissextisles essent, in communes esse transmutandos; id quod etiam Constitutio Gregoriana praecipit. Ex quo intelligitur minore annorum internallo accuratiorem correctionem adhiberi non posse. Accuratissime autem cum sole calendarium conciliabitur, si internallo 21600 annorum denuo vnus annus, qui secundum constitutionem Gregorianam bissextilis esse debetet, in communem transmutetur.

quarum fractionum alternae figno V notatae maiores funt quam 1/2, reliquae vero fignum 1 habentes minores quam V2.

§ 19. Notatu digna est haec proprietas ipsius V2, quod omnes quotos praeter primum habeat aequales binarjo, ita vt sit

io, it avt fit

$$\sqrt{2} = 1 + 1$$
 $2 + 1$
 $2 + 1$
 $2 + etc.$

mili modo vero etiam fi $\sqrt{3}$ euoluatur, 1

Simili modo vero etiam si V3 euoluatur, reperiuntur quoti 1, 1, 2, 1, 2, 1, 2, 1, 2, 1 etc. ita vt sit

$$73 = I + I$$

$$2 + I$$

$$2 + I$$

$$2 + E$$

$$2 + etc.$$
Ouamuis

Quamuis enim non constet ex ipsa divisione, vtrum quoti hac lege vlterius progrediantur, tamen id non folum probabile videtur, sed etiam sequenti modo demonstrari potest, quo valores huiusmodi fractionum continuarum, in quibus denominatores vel sunt omnes aequales vel alterni vel terni etc. a posteriori inuestigare docebimus.

6. 19. Sit igitur proposita sequens fractio continua

$$a + \underline{\mathbf{I}} \qquad \text{quae ponatur} = x$$

$$b + \underline{\mathbf{I}}$$

$$b + \underline{\mathbf{I}}$$

$$b + \underline{\mathbf{I}}$$

erit

$$x-a=1$$

$$b+1$$

$$b+1$$

$$b+1$$

$$b+etc$$
erit:

hinc erit

$$x^2 - 2ax + bx + a^2 - ab = r$$

atque

$$x = a - \frac{b}{2} + V(1 + \frac{bB}{4}).$$

Quare si suerit b=2 et a=1, erit

$$x = 1 + E = 1/2$$

$$2 + E$$

$$2 + E$$

$$2 + E$$

si ergo ponatur
$$b \stackrel{\triangle}{=} 2a$$
 erit

$$V(a^{2}+1)=a+1$$

$$2a+1$$

$$2a+1$$

$$2a+1$$

$$2a+1$$

$$2a+etc.$$

vade ex omnibus numeris, qui vaitate quadratum excedunt expedite per approximationem radix quadrata extrahi potest; vti posito a = 2 sequentes fractiones ad $\sqrt{5}$ proxime inueniendam inseruient.

2, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4,
$$\frac{1}{10}$$
; $\frac{2}{10}$; $\frac{9}{10}$; $\frac{38}{17}$; $\frac{101}{72}$; $\frac{682}{305}$; $\frac{2889}{1292}$; etc. $\frac{1}{10}$; $\frac{7}{3}$; $\frac{29}{13}$; $\frac{123}{55}$; $\frac{521}{233}$; $\frac{2207}{987}$; $\frac{5}{2}$; $\frac{20}{9}$; $\frac{85}{38}$; $\frac{360}{161}$; $\frac{1525}{682}$; $\frac{3}{10}$; $\frac{3}{10}$; $\frac{11}{10}$; $\frac{47}{10}$; $\frac{199}{10}$; $\frac{843}{377}$;

§. 20. Sit nunc proposita sequens sractio continua

$$a + \frac{1}{b+1}$$

$$\frac{c+1}{b+1}$$

$$\frac{c+1}{c+1}$$

$$c + c$$

quae

quae ponatur =x atque valor ipsius x reperietur sequente modo

$$x-a=\frac{\mathbf{I}}{b+\mathbf{I}} \qquad -\frac{\mathbf{I}}{b+\mathbf{I}}$$

$$c+\mathbf{I}$$

$$c+\mathbf{I}$$

$$c+\mathbf{I}$$

$$b+\mathbf{I}$$

$$b + \mathbf{I}$$

$$b + \mathbf{I}$$

$$b + \mathbf{I}$$

hinc ergo erit $x-a=\frac{x+c-a}{bx+bc-ab+1}$, feur $bxx + bcx - 2abx = abc - a^2b + c$.

Si ergo fuerit c=2a erit

$$bxx = aab + 2a$$
 atque $x = V(a^2 + \frac{2a}{b})$

fimili modo si ponatur

$$bxx = aab + 2a \text{ atque } x = V(a^2 + \frac{1}{a^2 + \frac{1}$$

Crit
$$x-a = \frac{x}{b+x}$$

$$\frac{1}{c+x-a}$$

vnde seguitur

 $(bc+1)x^2 + (bcd+b+d-c-2abc-2a)x-abcd+a^2bc-abcd+a^2bc-abcd+ac-1 = 0.$

Atque hoc modo omnes huiusmodi fractiones continuas, quarum denominatores vel omnes vel alterni vel terni vel quaterni etc. sunt inter se aequales, summare licet. Semper autem summa seuvalor x est radix ex aequatione quadrata.

\$. 21. Antequam ad alias fractiones continuas, in quibus denominatores progressiones arithmeticas constituent, summandas progrediamur; quantitates quasdam transcendentes enoluamus, quae in fractiones continuas conversae dent denominatores in progressione arithmetica progredientes, quo ex his via evadat planior eiusmodi fractiones continuas summandi. Hoc igitur logarithmis aliisque expressionibus transcendentibus tentans deprehendi in eiusmodi fractiones continuas deduci, si numerus cuius logarithmus hyperbolicus est vnitas, eiusque potestates quaeque considerentur. Posito igitur hoc numero = e, erit e = 2, 71828182845904, qua expressione in fractionem continuam conversa erit

cvius

cuius denominatores terni constituunt progressionem aridameticam 2, 4, 6, 8 etc. reliqui sunt vnitates. Quae lex etsi ex sola observatione est deprehensa, tamen probabile videtur eam in infinitum valere, quod quidem infra certo confirmabitur. Simili modo si Ve=1, 6487212707 in fractionem continuam convertatur erit

in fractionem continuam convertatur erit

$$\sqrt{e} = \mathbf{I} - \frac{1}{2} + \frac{1}{2}$$

cuius progressionis lex similis est praecedentis. Similiaque observare licet in aliis fractionibus continuis, in quas potestates ipsius e transmutantur.

6. 22. Simili modo consideraui radicem cubicam ex numero e cuius logarithmus hyperbolicus est r, inuenique

$$\frac{\sqrt[3]{e-1}}{2}$$
 = 0, 1978062125 = $\frac{1}{5+1}$ $\frac{18+1}{30+1}$ $\frac{30+1}{54+1}$ etc.

Tom. IX.

792

in cuius fractionis continuae denominatoribus praeter primum progressio arithmetica observatur. Simile accidit, si potestates exponentium integrorum ipsius e considerentur et in fractiones continuas transformentur. Sic considerans quadratum reperi

$$\frac{e^{2}-1}{2}=3, 19452804951=$$

$$3+\frac{1}{5}+\frac{1}{7}+\frac{1}{9}+\frac{1}{15}+\frac{1}{15}+\frac{1}{15}$$

$$+\frac{1}{15}$$
 etc.

Deinde etiam ex ipso numero e, ex quo formata fractio continua interruptam habuit progressionem arithmeticam denominatorum, observaui paucis mutandis huiusmodi fractionem continuam ab interruptione liberam formari posse. Prodist enim

fractionem continuam ab interruptione liberam for posse. Prodist enim

$$\frac{e+1}{e-1} = 2 + \frac{1}{6+1}$$

$$10+1$$

$$18+1$$

$$26+etc.$$
in qua regularis inest progressio arithmetica different

in qua regularis inest progressio arithmetica differentia 4 progrediens

§. 23. Cum igitur observassem tantam convenientiam inter fractiones continuas, in quibus denominatores modo interruptam modo non interruptam constituant progressionem Arithmeticum; in eam incidi cogitationem, num forte fractio continua, in qua interrupta sit denominatorum progressio, in aliam non interruptam transformari possit. Consideraui igitur progressionem quamcunque a, b, c, d, e, etc. interque binos contiguos vbique hos duos numeros m, n interpolaui, vt prodiret sequens fractio

hancque inueni aequalem sequenti fractioni continuae, in

hancque inueni aequalem sequenti fractioni continuae, in qua denominatores sine interruptione progrediantur.

$$\frac{1}{mn+1}\binom{(mn+1)a+n}{a+n} + \frac{1}{(mn+1)b+m+n} + \frac{1}{(mn+1)c+m+n} + \frac{1}{(mn+1)d+m+n} + \frac{1}{(mn+1)d+m+n} + \frac{1}{(mn+1)d+m+n} + \frac{1}{(mn+1)d+m+n}$$
etc.)

Demonstratio, huius, conuenientiae in hoc consistit, quod fractiones ordinariae, quibus ad valorem viriusque acceditur, inter se conueniant: prout tentanti patebit.

ordine, fractio continua posterior discrimen tantum in primo termino patietur ex quo sequens satis elegans theorem consicitur, quo erit

Quicunque ergo numeri locò a, b, c, d, etc. substituantur differentia inter duas fractiones continuas semper erit cognita atque constans scilicet $= \frac{n-m}{mn+1}$.

9. 25. Ex eadem inuenta aequalitate inter fractiones continuas superiores, interruptam scilicet et non interruptam, sequens consequitur aequalitas dividendo vnitatem per vtramque et addendo vtrinque eandem quantitatem A

Huius ergo aequationis ope quamuis fractionem continuam, interruptam habentem progressionem denominatorum binis quantitatibus m et n convertere licebit in aliam, in qua denominatores fine interruptione progrediantur. ergo vt in fractionibus superioribus habuimus ponatur m: = n = r, fequens prodibit aequation

Cum igitur ex 9. 21. sit.

erit

DE FRACTIONIBYS CONTINVIS.

erit ponendo A=1, a=2, b=4, vt sequitur

onendo
$$A = 1$$
, $a = 2$, $b = 4$, vt fequitur

$$\frac{1}{6-2} = 1 + 2$$

$$5 + 1$$

$$10 + 1$$

$$18 + 1$$

$$22 \text{ etc.}$$
e erit vnitarem per vtrumque diuidendo

hincque erit vnitatem per vtrumque diuidendo

$$e = 2 + \frac{1}{1 + 2}$$
 $5 + \frac{1}{10 + 1}$
 $14 + \frac{1}{18 + 1}$
 $25 + \frac{1}{26 + 2}$ etc.

Simili modo ex eodem paragrapho reperietur

Simili modo ex eodem paragrapho reperietur

$$7 e = 1 + 1 = 1 + 2$$

$$1 + 1 = 1 + 2$$

$$1 + 1 = 1 + 1$$

$$1 + 1 = 20 + 1$$

$$1 + 1 = 28 \text{ etc.}$$

$$1 + 1 = 1 + 1$$

$$1 + 1 = 20 + 1$$

$$1 + 1 = 28 \text{ etc.}$$
Hace

Haeque

Haeque stactiones continuae nunc inuentae tantopere conuergunt, vt facili negotio valores ipsorum e et Ve quantumuis prope reperiri queant.

§. 26. Vicissim vero etiam hinc fractio continua in qua denominatores ordine non interrupto progrediuntur, transmutari poterit in aliam, in qua denominatores interrupti sint duobus constantibus numeris m et n: ita inueni fore

$$a + \underline{\mathbf{I}} = a - n + mn + \underline{\mathbf{I}}$$

$$b + \underline{\mathbf{I}} = m + \underline{\mathbf{I}}$$

$$c + \underline{\mathbf{I}} = \frac{b - m - n}{mn + \underline{\mathbf{I}}} + \underline{\mathbf{I}}$$

$$e - \text{etc.} = \frac{n + \underline{\mathbf{I}}}{mn + \underline{\mathbf{I}}}$$

$$m + \underline{\mathbf{I}}$$

Vel tollendo fractiones in his denominatoribus, si opus visum suerit, erit

visum fuerit, erit

$$a+\frac{1}{b+1} = a-n+mn+1$$
 $c+\frac{1}{d \text{ etc.}} = n-mn+1$
 $d \text{ etc.} = n-mn+1$
 $m+1$
 $n+mn+1$
 $m+1$
 $n+mn+1$
 $m+1$

Gergo ponatur m=n=r, habebitur

a-1-1-1-2 11.

§. 27. Quemadmodum hic fractiones continuas, quarum denominatores ita interrupto ordine progrediuntur, vt inter binos quosque contiguos duae interpositae sint quantitates constantes, considerauimus, ita eadem reductio extendi potest ad quatuor vel sex vel octo etc. quantitates constantes interpolatas. Numerus autem impar quantitatum constantum interpolari nequit. Sic si inter quantitatum a, b, c, d, etc. binas quasque contiguas interpolentur hae quatuor m, n, p, q, ponaturque breuitatis gratia mnpq+mn+mq+pq+x=P; et mnp+npq+m + n + p + q = Q erit

 $=\frac{1}{6}(Pa+npq+n+q)$

Atque

Atque si fuerit m=n=p=q=1, habebitur

Ex quibus noua fractionum continuarum conuersio nasci-

§. 28. Cum autem in praecedentibus, vbi numerum e cuius logarithmus est = 1, eiusque potestates in fractiones continuas conuerti, progressionem arithmeticam denominatorum tantum observauerim, neque praeter probabilitatem de huius progressionis continuatione in infinitum quicquam affirmare valuerim; in id potissimum incubui, vt in huius progressionis necessitatem inquirerem, eamque sirmiter demonstrarem. Hocque etiam seliciter sum consecutus ex peculiari modo, quo integrationem huius ae-

quationis $a dy + y^2 dx = x^{\frac{-4^n}{2^n+1}} dx$ reduxi ad integrationem huius $a dq + q^2 dp = dp$ Posito enim p = (2n+1) $x^{\frac{1}{2^n+1}}$ inueni esse

$$q = \frac{a}{p} + \frac{1}{\frac{a}{p} + 1}$$

$$\frac{5a}{p} + \frac{1}{\frac{7a}{p} + 1}$$

$$\frac{1}{\frac{(2n-1)\alpha}{p}} + \frac{\mathbb{E}}{x_{\frac{2n}{n+1}}y}$$

Vnde cum q per p dari queat, sitque p=(2n+1), $x^{\frac{1}{2n+1}}$, formari potest aequatio finita inter x et y, quae integralis erit aequationis $ady+y^2dx=x^{\frac{-4n}{2n+1}}dx$, quoties n est numerus integer affirmatiuus.

§. 29. Si ergo *n* ponatur numerus infinitus expressioninuenta erit fractio continua in infinitum excurrens, cuius denominatores constituent progressionem arithmeticam. Quamobrem habebitur sequens aequatio

$$q = \frac{a}{p} + \mathbf{I}$$

$$\frac{3a}{p} + \mathbf{I}$$

$$\frac{5a}{p} + \mathbf{I}$$

$$\frac{7a}{p} + \mathbf{I}$$

$$\frac{9a}{p} + \text{etc.}$$

atque

atque q seu valor huius fractionis continuae ex ista aequatione $adq + q^2 dp = dp$ definietur. Erit vero $\frac{adq}{1-qq} = dp$ at que $\frac{a}{2} / \frac{1+q}{1-q} = p + C$. quae constans ex eo debet determinari, quod posito $p \equiv 0$ fiat $q \equiv \infty$. Quamobrem erit

$$\frac{a}{a} / \frac{1+1}{q-1} = p$$
, at que $\frac{q+1}{q-1} = e^a$ vnde fiet $q = \frac{e^{\frac{2p}{\alpha}} + 1}{e^{\frac{2p}{\alpha}} - 1}$,

qui est valor fractionis continuae inuentae. Deinde vero

qui est valor fractionis continuae inuenta cum sit
$$e^{\frac{2p}{a}} = \mathbf{I} + \frac{2}{q-1}$$
 habebitur $e^{\frac{2p}{a}} = \mathbf{I} + 2$ habebitur $e^{\frac{2p}{a}} + \mathbf{I}$ habe

§. 30. Si ponatur = = s, seu a = 2ps erit

$$e^{\frac{1}{5}} = 1 + 2$$

$$2s - 1 + 1$$

$$6s + 1$$

$$10s + 1$$

$$14s + etc$$

Atque

132 DE FRACTIONIBUS CONTINUIS.

Atque ex priore inuenta aequatione erit

Si denominatores huius interpolentur binis vnitatibus ha-

$$\frac{e^{\frac{x}{s}} + 1}{e^{\frac{x}{s}} - 1} = 2s - 1 + 2$$

$$1 + 1$$

Ex qua oritur sequens fractio continua

Ēx his vero formulis fluunt omnes supra inuentae, quibus potestates quasdam ipsius e per fractiones continuas expressimus, ex quo necessitas progressionis ante ta ntum observatae intelligitur.

§. 31. Iam ergo nacti sumus fractionem continuam, cuius denominatores progressionem arithmeticam constituunt, cuiusque valorem exhibere licuit. Cum autem haec progressio sit species tantum arithmeticae, generalem contemplatus sum progressionem arithmeticam atque fractionem continuam, cuius denominatores eam progressionem constituant, sequenti modo ad summam reuocaui. Sit scilicet sequens fractio continua, cuius valorem, quem quaero, pono = 5, ita vt sit

ro, pono = s, ita vi ili
$$s = a + \underline{i}$$

$$(\underline{i + 2n})a + \underline{i}$$

$$(\underline{i + 2n})a + \underline{i}$$

$$(\underline{i + 4n})a + \underline{i}$$
etc.

ex qua quo valorem ipsius s eruam ab approximatione ad eum ordior. Erit itaque per methodum supra traditam

$$a''$$
, $(1+n)a'$, $(1+n)a''$, $(1+n)a''$, $(1+n)(1+2n)a'' + 1$, $(1+n)(1+2n)a'' + 1$

quae fractiones continuo magis ad valorem verum ipfius s accedunt; acque fractio infinitefima verum ipfius s valorem dabit.

R 3

134 DE FRACTIONIBUS CONTINUIS.

5. 32. Si hae fractiones viterius continuentur facile observabitur lex, qua formatae sunt; ex eaque concludetur fractionem infinitesimam post numeratoris et denominatoris divisionem per primum denominatoris terminum sore

$$\frac{a + \frac{7}{1. n a} + \frac{3}{1. 2.1 (1 + n) n^2 a^3} + \frac{7}{1. 2.3.1 (1 + n) (1 + 2 n n^3 a^5} + \text{etc.}}{1 + \frac{7}{3 (1 + n) n a^2} + \frac{1}{1. 2 (1 + n) (1 + 2n) n^2 a^4} + \frac{1}{1. 2.3 (1 + n) (1 + 2n) (1 + 3n) n^3 a^6}}$$
Ctri adeo s aequatur. Posito ergo $a = \frac{1}{\sqrt{n}z}$ erit $s = \frac{7}{\sqrt{n}z}$.
$$1 + \frac{z}{1.1} + \frac{z^2}{1.21 (1 + n)} + \frac{z^3}{1.2.3 (1 + n) (1 + 2n)} + \text{etc.}$$

$$1 + \frac{z}{1.1 + n} + \frac{z^2}{1.2.1 (1 + n) (1 + 2n)} + \frac{z^3}{1.2.3 (1 + n) (1 + 2n) (1 + 2n)} + \text{etc.}$$

qui valor quo obtineatur, ponatur

ita vt suturum sit $s = \frac{t}{u\sqrt{n}z}$. Ex inspectione autem harum duarum serierum intelligitur sore dt = udz; atque simili modo deprehendetur esse udz + ndu = tdz. Ponatur t = vu, quo sit $s = \frac{v}{\sqrt{nz}}$; erit vdu + udv = udz; atque udz + nzdu = uvdz; ex quibus sequitur $\frac{du}{u} = \frac{dz - dv}{v} = \frac{vdz - dz}{nz}$, hincque sequens aequatio inter z et v tantum consistens $nzdv - vdz + v^2dz = nzdz$; quae substituto $v = z^n q$ et $z = r^n$, abibit in hanc

$$dq + q^2 dr = nr^{n-2} dr.$$

Ex qua aequatione, si q determinetur per r ponaturque $r = n^{\frac{-1}{n}} a^{\frac{-2}{2}}$, erit valor quaesitus s = arq.

§. 33. Assignatio ergo vasoris fractionis continuac propositae, quem posui s, existente

$$s=a+1$$

$$(1+n)a+1$$

$$(1+2n)a+1$$

$$(1+3n)a+1$$

$$(1+4n)a \text{ etc.}$$
perducta est ad resolutionem huius aequationis $dq+q^2$

perducta est ad resolutionem huius aequationis $dq + q^2 dr = nr^{n-2}dr$; ita autem huius aequationis integrale accipi debet, vt sacto $a = \infty$ sat $s = \infty$, vel posito $a = \infty$ sat s = 1. Vnde sequens pro introducenda constante in integrando regula nascitur, vt casu quo non est n > 2 siat $q = \infty$ posito $r = \infty$. Ponimus autem n esse numerum affirmatiuum, quo fractio continua oriatur, qualem lasctenus considerauimus denominatores affirmatiuos habentem.

§ 34. Conffat autem aequationem inventam $dq + qqdr = nr^{n-2}dr$ congruere cum aequatione olim a Com. Riccati proposita; iisque propterea tantum casibus esse integrabilem, quibus n est numerus luius formae $\frac{2}{2m+1}$ denotante m integrum, eumque affirmatiuum, quo pro m obtineamus numeros affirmatiuos. Ob hos igitur casus sequentis fractionis continuae

DE FRACTIONIBY S CONTINY.

$$a + 1$$

$$\frac{(2m+5)a}{2m+1} + 1$$

$$\frac{(2m+5)a}{2m+1} + 1$$

$$\frac{(2m+7)a}{2m+1} + \text{ etc.}$$
emper per expressionem finitam exhibit

valor semper per expressionem finitam exhiberi poterit, Quod quidem per se facile constat, nam facto m=0, habemus hanc fractionem continuam

$$\begin{array}{c}
a + \underline{\mathbf{I}} \\
3a + \underline{\mathbf{I}} \\
5a + \underline{\mathbf{I}} \\
7a + \underline{\mathbf{I}} \\
9a + \underline{\mathbf{etc.}}
\end{array}$$

cuius valorem iam supra inuenimus. Ad hanc vero reduci potest illa generalis posito enim a = (2m + 1)bhabebitur

$$(2m+1)b+1$$

$$(2m+3)b+1$$

$$(2m+5)b+1$$
etc.

quae in ista iam cognita toties continetur, quoties m suerit numerus integer affirmatiuus.

§. 35. Apparet igitur per hanc ipsam fractionum continuarum resolutionem integraționem aequationis dq $q^2 dr = nr^{n-2} dr$ deduci ad integrationem huius aequationis $dq + q^2 dr = 2 dr$, fiquidem n fuerit $= \frac{2}{2m+1}$ denotante m numerum integrum affirmatiuum. Quam ipsam reductionem iam supra \S . 28 eodem modo, quo ex hoc sonte persici potest, exposii. Quo autem intelligatur, quomodo hac ratione verus huiusmodi fractionum continuarum valor reperiatur, considerabo casum n=2 seu m=0, quo orietur

Reperietur vero s ex hac aequatione $dq + q^2 dr = 2 dr$, quae debito modo integrata dat $r = \frac{1}{2\sqrt{2}} l \frac{q + \sqrt{2}}{q - \sqrt{2}}$ ex qua prodibit $q = \frac{(e^2 r \sqrt{2} + 1)\sqrt{2}}{e^2 r \sqrt{2} - 1}$. Est vero $r = \frac{1}{a\sqrt{2}}$ atque $s = arq = \frac{q}{\sqrt{2}}$, vnde proueniet valor ipsius $s = \frac{e^{\frac{2}{a}} + 1}{e^{\frac{2}{a}} - 1}$, prorsus vt iam supra inuenimus (§. 28.).